

(Moederdag)

3, 15-18; Johannes 14, 15-21.

Lezingen: Handelingen 8, 5-8.14-17; 1 Petrus

Er zijn heel wat mensen die zich in de steek gelaten voelen en dat vaak onbegrijpelijk vinden. Bijvoorbeeld: (op het nieuws) Adoptiekinderen van wie de dossiers van afkomst na vijf jaar vernietigd zijn en niet op zoek kunnen gaan naar van wie ze afstammen; mensen die nog altijd wachten op regeling van hun toeslagaffaire of van hun schaderegeling t.g.v. de watersnood in Zuid Limburg; mensen die aan de kant zijn gezet of alleen zijn gelaten; starters die niet aan een huis kunnen komen, asielzoekers, mensen op de vlucht. Ze hebben allemaal hun verwachtingen en voelen zich in de steek gelaten. Misschien overkomt dat gevoel ons allemaal wel eens. Vaak krijgt de overheid landelijk, regionaal of lokaal het verwijt van tekortschieten, maar ook individueel komt het menigmaal voor dat de een zich door de ander in de steek zijn gelaten voelt. En dan is het vaak wachten op instanties of medemensen die zich over hen ontfemen en iets voor hen doen. Het gevaar zich in de steek gelaten en onmachtig te voelen dreigt ook bij leerlingen van Jezus als ze horen dat Hij van hen weggaat en teruggaat naar zijn hemelse Vader? Jezus was een geboren leider. Hij bracht een bevrijdend tijding, gaf mensen ruimte maar deed ook een beroep op hun vermogen tot liefhebben. Hij sprak als iemand met gezag. Nu kregen de leerlingen te maken met onzekerheid, met de vraag 'hoe nu verder'. Ze kregen het gevoel te staan voor een onmogelijke opgave in een vijandige omgeving van hogepriesters, oudsten en schriftgeleerden. Ze wisten ook van eigen beperkingen en schaamden zich nog altijd op de vlucht te zijn gegaan en Hem te hebben verloochend toen hun meester gevangen werd genomen. Wie zou zijn heengaan kunnen opvangen? Ze krijgen van Jezus antwoord als Deze zich bij zijn afscheid tot hen richt. Hij spreekt met hen over de ondersteuning die degenen die in Hem geloven en zijn manier van leven navolgen, van God zullen ontvangen. Die steun zullen ze krijgen van Gods Geest, dezelfde Geest, die ook in Jezus is. Die Geest leeft dus ook in ons. Dat wordt in de gemeenschap van christenen, en dus ook in ins zichtbaar in liefde, mededogen, de vergevingsgezindheid waarmee wij met onze medemensen omgaan. Jezus zegt dat nu zijn Hemelvaart aanstaande is maar ook de neerdaling van de H. Geest met Pinksteren. De leerlingen van Jezus van toen, maar ook wij, de leerlingen van nu worden niet in de steek gelaten. De Geest scheidt gemeenschap, ook van de gelovigen onder elkaar. Immers na Pinksteren gaat de Jezusbeweging van de liefde en bevrijding verder. In de 1e lezing van Jeruzalem naar het van de Joodse leer afwijkende, ketterse Samaria. Filippus, treedt in het voetspoor van de apostelen. preekt het Evangelie van Jezus en doet de werken, die ook Jezus deed: hij geneest zieken en bevrijdt mensen van hun bezetenheid. De christenen van Jeruzalem erkennen de geloofsaanname door Samaria en vaardigen Petrus en Johannes af om dat te bevestigen. Ook de Samaritanen ontvangen de Geest van God, die in Jezus is en in alle gelovigen. Hebben wij daar nu wat aan. We kunnen niet ontkennen, dat we als gemeenschap van christenen in een minder florissante periode verkeren. Velen zijn afgehaakt, waren misschien niet echt geworteld in het Evangelie. Moeten we de woorden van Jezus zó verstaan, dat wat Hij 'wereld' noemt niet ontvankelijk is voor zijn Geest, die een Geest van waarheid is? Je zou dat inderdaad kunnen denken als je ziet wat er momenteel allemaal in onze wereld aan de hand is. Hoe chaotisch soms, hoe verward, hoe zoekend naar weg, waarheid en leven. Inderdaad is er veel tegendraads t.a.v. het Evangelie, afbraak van leven en liefde (denk aan oorlog en geweld). Toch moeten we voorzichtig zijn met zulke oordelen. Laten we in elk geval hopen en bidden dat Gods Geest inderdaad in ons, christenen, leeft en in onze daden zichtbaar wordt. Maar we moeten onze ogen ook open houden en zien hoeveel liefde, goedheid en hulpverlening ook buiten ons zichtbaar is; en als christenen moeten we dat erkennen en ondersteunen. Ik las vandaag nog de woorden: er zijn 'impliciete christenen', die in wezen doen wat het Evangelie zegt, zonder zich dat bewust te zijn. Wij, leerlingen van Jezus, zien ook daarin Gods Geest, die eveneens in anderen werkzaam is. Dat geloof moge ons tot troost zijn en ons moed geven. God laat zijn mensen, die in Jezus geloven niet in de steek. Amen. AR